

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentință nr. 258

Dosar nr.1/2018

Ședința publică din 21 iunie 2019

Pe rol se află pronunțarea în cauza penală privind pe **A.**, trimis în judecată prin rechizitoriul nr..../P/2018 emis la data de 22 noiembrie 2018 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, pentru săvârșirea infracțiunii de *refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice*, prev. de art. 337 teza a II-a din Codul penal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 29 mai 2019, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data 7 iunie 2019 și, ulterior, la data de 21 iunie 2019.

ÎNALTA CURTE

Asupra cauzei penale de față constată că:

Prin rechizitoriul nr./P/2018 din data de 22.11.2018, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului **A.** (...), pentru săvârșirea infracțiunii de *refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice*, prev. de art. 337 din Codul penal, teza a doua, respectiv varianta sustragerii.

Prin același rechizitoriu, s-a mai dispus **clasarea cauzei cu privire la comiterea infracțiunii de vătămare corporală din culpă**, prev. de art. 196 alin. 2 și 3 din Codul penal, deoarece fapta nu este prevăzută de legea penală (în temeiul art. 16 lit. b din Codul de procedură penală), respectiv **clasarea** cauzei referitor la suspectul **A.** pentru comiterea infracțiunilor de *părăsirea locului accidentului*, prev. de art. 338 alin. 1 din Codul penal (în temeiul art. 16 lit. b din Codul de procedură penală) și *conducerea pe drumurile publice a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe*, prev. de art. 336 alin. 1 din Codul penal (în temeiul art. 16 lit. c din Codul de procedură penală).

Astfel, s-a reținut, în fapt, că la data de 11.01.2018, în jurul orelor 14:40, inculpatul **A.** a condus autoturismul marca Mercedes Benz cu numărul de înmatriculare pe șoseaua Kiseleff din municipiul București, în direcția Arcului de Triumf, iar când a ajuns la intersecția cu strada Primo Nebiolo, pe fondul nepăstrării distanței între autovehicule, a intrat în coliziune cu un alt autovehicul care se afla oprit, în coloană, la semafor. Autovehicolul tamponat marca VW Passat cu număr de înmatriculare condus de **B.**, a fost proiectat în autoturismul marca VW Passat cu număr de înmatriculare, condus de **C.**, care se afla oprit în coloană la semafor. La rândul său, a fost proiectat în autoturismul

marca Dacia Logan cu număr de înmatriculare, condus de D., care se afla oprit în aceeași coloană la semafor. În urma tamponării, a rezultat vătămarea corporală a inculpatului A..

Au fost sesizate la orele 14:44 organele de cercetare penală ale Brigăzii Rutiere care s-au deplasat la locul accidentului, unde ajunsesse și echipajul SMURD, care a hotărât la ora 14:50 transportarea inculpatului A. la Spitalul de Urgență "Elias" pentru acordarea de îngrijiri medicale.

La orele 15:30 a sosit echipa complexă de cercetare la fața locului, moment la care inculpatul A. nu se mai afla în zonă, fiind transportat la spital, iar șoferii autovehiculelor implicate în evenimentul rutier au fost testați cu aparatul alcooltest, la orele 15:46, 15:48, respectiv 15:51, rezultatul testării indicând că aceștia nu consumaseră alcool.

La orele 15:13 s-a stabilit la departamentul UPU al Spitalului Universitar de Urgență "Elias" diagnosticul la prezentare, respectiv „.....”. De asemenea, potrivit fișei întocmită de Unitatea de primiri urgență din cadrul Spitalului Universitar de Urgență "Elias", inculpatul A. prezenta „.....”.

La orele 15:45 inculpatul a părăsit unitatea medicală fără a avea avizul medicului de gardă, iar la ora 16:02 *este surprins de camerele de supraveghere montate în curtea Spitalului Universitar de Urgență „Elias”*. Aspectul este consemnat pe fișa medicală a inculpatului A. din data de 11.01.2018 (fila 54 din vol. I dosar u.p.)

La orele 16:20 s-a constatat de către agentul de poliție din echipa de cercetare la fața locului, care s-a deplasat la spital, că inculpatul plecase. Pentru acest motiv, inculpatul a fost căutat la locuința unde are reședință declarată constatându-se că nu locuiește efectiv la adresă și au fost urmate demersuri de identificare a inculpatului, reușindu-se contactarea telefonică a acestuia la orele 17:55 cu solicitarea de a se prezenta la sediul Brigăzii Rutiere (filele 44 și 45 vol. I dosar u.p.).

La ora 18:05 inculpatul s-a prezentat la sediul poliției rutiere însoțit de către martora E.. A fost încheiat un proces-verbal (fila 45 vol. I dosar u.p.) în care s-a menționat că inculpatul A. *a declarat că se afla singur în autoturism și că a tamponat un autoturism din spate*, pentru că acesta frânase brusc. Inculpatul a fost testat cu aparatul alcooltest marca DRAGER A7410-# ARUB-0634 (cu calibrare în termen) și conform testului nr. 142/11.01.2018, 18:20, alcoolemia inculpatului A. în aerul expirat a fost de 1,60 mg/l., acesta fiind asumat prin semnătură de către inculpat. Pentru acest considerent, inculpatul a fost condus la unitatea medicală unde i-au fost recoltate probe de sânge.

În procesul-verbal de recoltare a mostrelor biologice din data de 11.01.2018 la orele 19:05, respectiv 20:05, este consemnată *confirmarea inculpatului A. în sensul consumului de alcool*, respectiv bere cu alcool - 1000 ml. în intervalul orar 16:00-16:30 (11.01.2018) fără a consuma alimente (fila 47 din vol. I, dosar u.p.). Acest înscris este semnat de către inculpat în prezența medicului și a polițistului rutier.

La examinarea clinică realizată de către medic la data de 11.01.2018 orele 19:05, s-a stabilit că inculpatul A. prezenta doar un tremur, fără fi constatate alte

aspecte caracteristice stării de ebrietate. S-a menționat doar că inculpatul *a negat că a suferit leziuni traumatice în urma accidentului rutier*. Această examinare s-a realizat în contextul în care, la aceeași oră, i-a fost recoltată inculpatului o probă de sânge, iar din buletinul de analiză toxicologică nr. 81/12.01.2018 emis de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, a reieșit că la ora 19:05, A. avea în sânge o alcoolemie de 3,35 gr.‰o (în descreștere, la ora 20:05 fiind de 3,05 gr.‰o).

Din raportul de expertiză medico-legală nr. 309 din 11.01.2018 privind estimarea retroactivă a alcoolemiei, emis de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, rezultă că în condițiile în care A. a consumat alcool numai înainte de producerea evenimentului rutier, la ora 14:40 acesta ar fi avut o alcoolemie peste valoarea de 0,80gr.‰o, alcoolemiile stabilite la analiza provenind dintr-un consum de băutură care nu putea avea loc într-un interval mic de timp. În acest context s-a stabilit că este puțin probabilă ingestia unei cantități mari de alcool - teoretic cel puțin 600 ml. votcă după plecarea de la spital până în jurul orei 16:25, întrucât s-ar fi produs manifestări digestive majore: greață, vărsături, colici abdominale etc., fiind așadar mai probabil și un consum în intervalul orar 17:36-17:46.

Conform „Reperelor metodologice cu privire la expertiza medico-legală efectuată pentru estimarea retroactivă a alcoolemiei”, aprobate prin Hotărârea nr. 2 din 18.09.2015 a Consiliului Superior de Medicină Legală, în situația în care persoana a consumat băuturi alcoolice după momentul evenimentului rutier pentru care se solicită estimarea retroactivă a alcoolemiei, expertiza medico-legală nu se efectuează.

Ca urmare a derulării evenimentelor în modul prezentat, s-au efectuat cercetări pentru lămurirea unor aspecte susținute de inculpat. Acesta a afirmat că a suferit leziuni în zona piramidei nazale în seara precedentă accidentului rutier. Pe fondul acestor leziuni, ar fi avut pierderi de conștiență și nu și-a amintit că a fost implicat, ca și conducător auto, într-un accident rutier. Anterior prezentării la unitatea medicală unde i-au fost efectuate unele investigații, nu a consumat băuturi alcoolice, însă ulterior plecării din spital, în drum spre locuință, a consumat cca 600 ml votcă, fiind supărat că nu își găsea telefonul mobil să o apeleze pe logodnica sa, martora E..

S-a dispus o expertiză medico-legală pentru stabilirea dinamicii producerii leziunilor traumatice constatate la inculpat, a vechimii acestora și a consecințelor acestora.

În raportul de expertiză medico-legală A1/1573/2018 din data de 13.04.2018 s-a concluzionat că inculpatul A. a prezentat leziuni traumatice la nivel facial (...) și la nivelul genunchiului o plagă locală care au fost diagnosticate în urma prezentărilor de la spital din 11.01.2018 (Spital Universitar de Urgență Elias) și 12.01.2018 (Spitalul Clinic de Urgență Bagdasar Arseni). Aceste leziuni traumatice s-au putut produce prin lovire de corp dur și au necesitat circa 12-14 zile de îngrijiri medicale. Leziunile puteau fi produse în circumstanțele unui accident rutier la data de 11.01.2018 cu

mențiunea că nu se poate exclude producerea lor cu circa 12-24 de ore anterior accidentului rutier prin cădere și lovire de corp dur.

În urma examenelor medicale de specialitate nu s-au obiectivat leziuni traumatiche apte să cauzeze o eventuală pierdere de conștiință cu scurt timp anterior accidentului rutier din data de 11.01.2018 orele 14:40.

S-a menționat în concluziile raportului că *teoretic* este posibilă o pierdere de conștiință cu amnezie la scurt timp după un traumatism cranio cerebral, fără însă a fi deținute în cazul inculpatului A. elemente obiective care să susțină această ipoteză.

S-a arătat că aceste concluzii contrazic susținerile inculpatului de la momentul recoltării probelor de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei, când acesta a precizat că nu a suferit vreun traumatism în cadrul evenimentului rutier. De altfel, traumatismul suferit de inculpat în seara precedentă accidentului rutier nu a fost cranio-cerebral ci facial și nici nu a avut urmări la scurt timp.

Inculpatul a avut mai multe susțineri contradictorii, pe mai multe planuri, respectiv acesta a declarat un consum diferit de alcool în ce privește tipul alcoolului, precum și perioada de consum. Inițial a declarat un consum de 1000 ml bere cu alcool în jurul orelor 16:00, pentru ca ulterior să revină și să declare că a băut 600 ml vodcă după plecarea de la spital, precizând că anterior accidentului rutier nu a consumat băuturi alcoolice. Realizând că primul consum declarat, de 1000 ml bere cu alcool, nu poate justifica alcoolemia constatată în sânge la momentul prelevării, cunoscând din literatura de specialitate că doar un consum de cca 600 ml vodcă ar susține alcoolemia de 3,35 gr.‰o, inculpatul A. și-a schimbat declarația în sensul consumului de alcool, doar că în această situație, specialiștii au arătat că nu poate fi de acceptat intervalul orar al consumului declarat. Această „scăpare” în susținerea apărării a demonstrat odată în plus nesinceritatea inculpatului. S-a arătat că un consum în cantitatea precizată și în intervalul menționat, ar fi cauzat manifestări digestive care nu ar fi putut fi nesesizate. Martorii care au fost în preajma inculpatului, E., F. și G., au declarat că acesta nu a consumat băuturi alcoolice în prezența lor și nu a avut manifestări care să indice un astfel de consum, iar în intervalul orar în care se putea presupune un astfel de consum, martorii s-au aflat în preajma inculpatului și toți au declarat că acesta nu a consumat alcool în prezența lor.

Așadar, *toate probele converg înspre un consum de băuturi alcoolice și anterior producerii accidentului, acesta fiind și motivul pentru care inculpatul a acceptat să se deplaseze la spital cu ambulanța, deși a declarat ulterior medicilor că nu a suferit leziuni urmare accidentului rutier*, sustrăgându-se de la testarea cu aparatul alcooltest, știind în același timp că nu există obligația însoțirii la spital a echipajului medical de către polițiștii sosiți la fața locului și care nu se pot opune preluării victimelor spre a fi transportate la unitatea medicală în scopul acordării de îngrijiri medicale. *Imediat ajuns la spital (la ora 15:13), inculpatul a spus că nu dorește să i se acorde îngrijiri medicale și că vrea să plece, fiind convins de medicul de gardă să accepte unele investigații, după care a părăsit unitatea medicală (la ora 15:45) anterior sosirii organelor de poliție ce fuseseră anunțate și de către medic întrucât inculpatul arătase că a*

suferit un accident rutier (aspect consemnat pe fișa medicală - fila 54 vol. I dosar u.p.).

De asemenea, inculpatul a afirmat și s-a consemnat la camera de gardă în fișa medicală că provocase accidentul rutier la data de 11.01.2018 în jurul orelor 14, pe fondul pierderii de conștiință datorată leziunilor traumatice suferite în seara precedentă, *în același timp susținând în apărare că ulterior accidentului a fost amnezic și nu a fost implicat în vreun accident rutier.*

Se reține astfel că inculpatul a indicat totuși cauza accidentului rutier, susținând totodată, în declarația dată la data de 11.10.2018 (f. 203 vol. I dosar u.p.), în calitate de suspect, că nu știa că a fost implicat într-un accident rutier și, în acest context, a părăsit unitatea medicală și a consumat băuturi alcoolice.

În susținerea acuzației, s-a făcut trimitere la declarațiile martorilor:

H., medicul de gardă la Spitalul Universitar de Urgență „Elias” la data de 11.01.2018, care a declarat că, în jurul orelor 15:15, a fost adusă victima unui accident rutier despre care un asistent sau un lucrător SMURD i-a comunicat că refuză să rămână pentru a fi examinat. Medicul H. a ieșit pe hol observând pe pacientul care coborâse de pe targă și pe care l-a întrebat ce s-a întâmplat, acesta răspunzând că nu s-a întâmplat nimic și dorește să plece. Lucrătorii de la SMURD, care au adus victima la spital, au comunicat medicului că a suferit leziuni traumatice în cadrul unui accident rutier, victima fiind și conducător auto. Acesta avea aplicat pe nas un pansament îmbibat cu sânge scurs recent, iar lucrătorii de la SMURD au precizat că traumatismul este vechi, aspect confirmat și de către pacient. *Acesta din urmă i-a relatat martorei că în timp ce conducea un autoturism, în timpul impactului din accident, probabil s-a lovit la nas și a avut o sângerare din traumatismul vechi.* Deoarece pacientul *nu dorea să se supună investigațiilor, dorind să plece din spital,* medicul de gardă l-a convins să facă o radiografie la nas. Fiind condus de un brancardier, pacientul a afirmat că este procuror, aspect comunicat și de personalul de la SMURD, care le spusese că este procuror anticorupție. Conform protocolului martora a cerut asistentei I. să anunțe organele de poliție. După efectuarea radiografiei pacientul *a refuzat administrarea vaccinului antitetanus, recoltarea de sânge pentru analize medicale, măsurarea tensiunii și efectuarea EKG.* Medicul H. l-a întrebat dacă a consumat băuturi alcoolice, iar pacientul a confirmat acest consum, dând din cap nonverbal, fără a preciza tipul băuturii, cantitatea sau intervalul de consum. Martora a declarat, de asemenea, că *pacientul prezenta halenă alcoolică și părea sub influența băuturilor alcoolice* având o ușoară instabilitate la mers, gesturi ample, vorbire rară și încercare de a se sprijini pe cei din jur. *Asistenta I. îi spusese chiar martorei că „dacă stă mai aproape de pacient se amețește din cauza halenei etanolice”.* După efectuarea radiografiei, pacientul nu a așteptat rezultatul, anunțând că pleacă și a fost pus să semneze pe fișa medicală despre refuzul investigațiilor, dar acesta a făcut o semnătură, refuzând alte mențiuni. Ulterior plecării, pacientul a fost căutat de către organele de poliție.

I., asistent medical în cadrul aceleiași spital a declarat că pacientul A. *a fost adus pe targă de către lucrătorii SMURD, la data de 11.01.2018, orele 15,13 și*

acesta a arătat că nu dorește să primească îngrijiri medicale și că vrea să plece. În zona nazală avea aplicat un pansament pe sub care îi curgea sânge, iar cei care l-au adus au comunicat că este victima unui accident rutier. Pacientul A. le-a spus celor din spital că este procuror antidrog, își cunoaște drepturile și dorește să plece întrucât nu are nimic grav. Medicul de gardă H. l-a convins să accepte toaletarea și pansarea plăgii din zona nasului și efectuarea unei radiografii. Martora a anunțat organele de poliție despre faptul că a fost adusă o victimă a unui accident rutier și i-a comunicat pacientului A. că are obligația să nu plece din spital și să aștepte lucrătorii de poliție. Acesta i-a spus să completeze în fișa medicală acest aspect și el va semna, iar după ce a semnat a părăsit spitalul. Martora a precizat că A. prezenta ușoară halenă alcoolică, nu a stat prea mult în preajma acestuia când a aflat că este procuror, deoarece dorea să evite a fi chemată de organele de anchetă. La spital s-au prezentat lucrători de poliție rutieră, însă ulterior plecării inculpatului A..

J., brancardier în cadrul spitalului, a precizat că la data de 11.01.2018 a fost adus pacientul A. care fusese implicat ca șofer într-un accident de circulație. Pe pacient l-a condus la cabinetul radiologic și nu a discutat cu acesta însă martorul menționează că A. *părea sub influența băuturilor alcoolice*, deoarece când a fost adus de echipajul SMURD era foarte vocal, gesticula, era agitat, refuza orice investigație medicală spunând că nu este nevoie, *prezenta halenă alcoolică și se clătina*, neavând stabilitate pe picioare. L-a auzit pe acesta când i-a spus medicului de gardă H. că nu are nevoie de investigații, el știind mai bine pentru că este procuror.

F., ofițer de poliție judiciară, prestând activitate în cadrul D.N.A. - Structura Centrală, a declarat că în dimineața zilei de 11.01.2018, s-a deplasat împreună cu colegul său G. la locuința procurorului A., lucrând cu acesta la un caz. Procurorul își luase 2 zile de concediu la datele de 11 și 12 ianuarie 2018 și au stabilit împreună sarcini pentru zilele următoare cu privire la un dosar în lucru. Nu a sesizat cu acea ocazie ca A. să fie sub influența băuturilor alcoolice și acesta nu a consumat alcool în prezența sa. A. avea un pansament la nas, fiind urmarea unui incident din seara anterioară. În jurul orelor 14:40 se afla la sediul instituției împreună cu martorul G. vorbind la telefon cu A. aspecte profesionale, moment în care s-au auzit țipetele unei femei, martora E., de la care a aflat că tocmai se produsese un accident de circulație, procurorul A. sângerând pe lângă pansamentul de la nas. A plecat împreună cu G. și când au ajuns la locul accidentului au găsit-o doar pe martora E. care le-a spus că A. fusese transportat cu o ambulanță la spital. În jurul orelor 17 s-a finalizat operațiunea de transportare a autoturismului inculpatului A., pe o platformă, la un atelier service și martorul F. a plecat spre locuința inculpatului, unde a ajuns în jurul orelor 17:20. A constatat că inculpatul se afla în evidentă stare de ebrietate, era incoerent și era foarte greu să dialogheze cu acesta. L-a întrebat de ce a plecat din spital, fără însă a primi un răspuns. Martorul s-a interesat dacă organele de poliție au fost anunțate și dacă au fost prezentate toate documentele autoturismului implicat în accident, iar inculpatul a confirmat că a luat legătura cu poliția, însă a fost contactat telefonic de către un polițist care i-a cerut să se

prezintă la Brigada Rutieră. Împreună cu martorii E. și G., l-au însoțit pe inculpat și acesta s-a prezentat la solicitare, fiind condus ulterior la spital, unde i-au fost recoltate probe de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei. Martorul a precizat că în prezența sa inculpatul nu a consumat băuturi alcoolice.

G., polițist în cadrul D.N.A. - Structura Centrală, a susținut aceleași aspecte ca și colegul său F., precizând în plus că, după accident, s-a deplasat împreună cu martora E. la Spitalul Elias, unde a ajuns în jurul orelor 16,18, nemaigăsind acolo pe inculpatul A.. L-au căutat în zonă și negăsindu-l, s-au deplasat la locuința acestuia, iar în jurul orelor 16:35 l-au găsit în complexul imobiliar, fiind dezorientat, incoerent și părea sub influența băuturilor alcoolice. Inculpatul A. părea că nu își mai amintea că fusese implicat într-un accident rutier. Și acest martor a precizat că în prezența sa inculpatul nu a consumat băuturi alcoolice.

E., a dorit să dea declarație, menționând că este logodnica inculpatului A.. Aceasta a menționat că, în seara de 10.11.2018, logodnicul său a căzut și a suferit un traumatism la nas, dar nu a dorit să se prezinte pentru un consult medical. A doua zi dimineața i-a spus că se simte bine și a condus-o cu autoturismul la locul de muncă. În timpul amiezii, inculpatul a anunțat-o că dorește totuși să meargă la un medic deoarece nu se simțea bine și i-a cerut să-l însoțească. Acesta a venit cu autoturismul și a luat-o de la serviciu și pe drum au avut accidentul, în contextul în care inculpatul vorbea la telefon în sistem Bluetooth cu un polițist, a făcut o pauză în conversație și nu a avut nici o reacție, respectiv nu a frânat când a văzut autoturisme oprite la semafor în fața sa. Astfel autoturismul condus de către inculpat a tamponat din spate un alt autoturism, care a fost proiectat și s-a produs o tamponare în lanț a patru autovehicule. Din impact s-au deschis airbag-urile și a observat că inculpatul sângera în zona nasului pansat. Apelul cu polițistul fiind în derulare, martora i-a comunicat acestuia că au avut un accident și l-a rugat să vină în zonă. Unul dintre șoferii autovehiculelor avariate au anunțat la numărul de urgență 112 și au venit la fața locului un echipaj SMURD și unul de poliție. Echipajul ambulanței l-au ajutat pe inculpat să coboare din autovehicul și l-au transportat la spital. La locul accidentului au sosit și doi polițiști cu care lucrează inculpatul A. și cu unul dintre aceștia a plecat la spital să-l caute pe inculpat, însă nu l-au mai găsit acolo, ci doar în complexul imobiliar unde locuiesc, aici constatând că acesta este sub influența băuturilor alcoolice, mirosind a alcool și fiind incoerent. Anterior accidentului, martora arată că nu sesizase dacă inculpatul se afla sub influența băuturilor alcoolice, părând doar distrat și cu gândurile în altă parte. Martora a mai precizat că *inculpatul A. consuma frecvent băuturi alcoolice, în fiecare zi, după ce venea de la serviciu, de regulă bere sau vodcă.*

D., C., B., conducătorii autoturismelor avariate în accidentul rutier provocat de către inculpatul A. la data de 11.01.2018 au descris în declarațiile lor aceleași aspecte în ce privește dinamica producerii accidentului, menționând că inculpatul a fost coborât din autoturismul său cu ajutorul echipajului ambulanței întrucât nu se putea ține pe picioare. Nu au discutat cu acesta și nu pot spune cauza pentru care se afla în respectiva stare. În acel autoturism se mai

afla o femeie, pe scaunul dreapta față, iar conducătorul auto sângera în zona nasului.

K., polițist autorizat în domeniul circulației rutiere, făcând parte din echipajul care a efectuat cercetarea la locul accidentului cauzat de inculpatul A. la data de 11.01.2018 a declarat că echipajul SMURD ajunsese la locul accidentului înaintea organelor de poliție și acordau îngrijiri medicale inculpatului. În acest context și-a derulat atribuțiile profesionale pentru degajarea traficului rutier și nu a avut timp să îl chestioneze pe inculpat întrucât acesta a fost preluat foarte repede de către echipajul SMURD care l-a transportat la Spitalul Elias. Observase că inculpatul fusese lovit de airbag și îi curgea sânge de la nas.

L., din echipajul SMURD, a menționat că nu a sesizat ca inculpatul A. să fie sub influența băuturilor alcoolice, nu a constatat prezența halenei alcoolice deoarece acesta ținea în permanență mâna la nas. Aflase în ambulanță că inculpatul este procuror, iar când a ajuns la spital acesta a dorit să plece, fiind însă preluat de medicul de gardă H..

M., din echipajul SMURD, a arătat inițial că inculpatul A. nu a dorit să meargă la spital, însă fiind influențat de martora E., a acceptat să fie transportat. Acesta le-a precizat că nu a pățit nimic și că leziunea de la nas este veche. Martorului nu i s-a părut că inculpatul să fi fost sub influența băuturilor alcoolice.

N., din echipajul SMURD, a declarat în același mod ca și colegii săi, respectiv că nu a sesizat la inculpat halenă alcoolică, menționând în același timp că nu a stat prea mult timp în apropierea acestuia.

Din analizarea înregistrărilor camerelor de supraveghere montate în spații publice, a rezultat că la data de 11.01.2018 inculpatul A. a fost surprins în următoarele împrejurări:

La orele 07:58, martorul G. a intrat cu autoturismul în incinta complexului imobiliar unde locuia inculpatul și a părăsit zona la orele 08:06.

La orele 08:30 inculpatul a plecat însoțit de martora E. cu autoturismul și la orele 09:15 a revenit singur în complex, la volanul autoturismului său.

Între orele 09:34 – 10:22, în complexul imobiliar au ajuns martorii G. și F. și s-au deplasat spre locuința inculpatului, iar după scurt timp au părăsit complexul.

La orele 10:37 inculpatul a plecat din complex la volanul autoturismului său.

La ora 11:25, inculpatul a cumpărat băuturi alcoolice de la magazinul O. situat pe, iar la orele 11:35 a revenit în complex având plase cu cumpărături în mâini, plecând din nou la ora 12:15.

La ora 16:34 inculpatul a revenit, deplasându-se ca pieton, în complex, iar la 16:44 martorul G. este observat intrând cu autoturismul în complex deplasându-se spre locuința inculpatului.

La ora 17:30 a sosit în complex și martorul F. cu autoturismul său, iar la ora 17:54, inculpatul, însoțit de cei trei martori E., G. și F. au părăsit complexul imobiliar cu autoturismul marca VW Passat nr.

Inculpatul a susținut că a consumat băuturi alcoolice doar ulterior accidentului rutier, însă nu a dovedit acest fapt. Susținerea inculpatului a avut scopul să nu poată fi realizat un calcul retroactiv al alcoolemiei și a se crea dubiu care să-l favorizeze, însă, în afara afirmației, nicio probă administrată nu fundamentează această susținere.

S-a dovedit fără echivoc faptul că inculpatul se afla sub influența băuturilor alcoolice la momentul producerii accidentului și ulterior când a fost transportat la spital, cât și atunci când i-au fost recoltate probele de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei. Inculpatul a fost surprins pe camerele de supraveghere cumpărând băuturi alcoolice anterior accidentului și a prezentat halenă alcoolică imediat după accident.

Totodată, după accident, a fost nevoie ca inculpatul să fie ajutat să coboare din autovehicul, fiind apoi transportat pe targă și respectiv pe scaun, prezentând simptome clinice ale consumului de alcool. De asemenea, nu s-a stabilit că acesta ar fi avut asupra sa recipiente cu băuturi alcoolice, pe care să le fi consumat eventual în drum spre locuința sa. Când a ajuns în apropierea locuinței a fost preluat de către martorii E. și G.. După acest moment a fost însoțit de acești martori, iar ulterior și de către martorul F.. Toți acești martori au declarat că în prezența lor inculpatul A. nu a consumat băuturi alcoolice și că a fost însoțit până la momentul la care i-au fost recoltate probele de sânge.

Așadar, se reține în mod obiectiv că inculpatul *nu a dovedit susținerea sa referitoare la consumul de alcool după producerea accidentului rutier.*

Această susținere a consumului de alcool ulterior producerii accidentului rutier, în modalitatea declarată, nu este nici plauzibilă, fiind infirmată de concluziile specialiștilor din comisia de la INML „Mina Minovici”.

Dacă se analizează și faptul că de la producerea accidentului (ora 14:40) și până la testarea cu alcooltestul (ora 18:20) trecuseră 3 ore și 40 minute, iar la ora 20:05 alcoolemia în sânge era în descreștere, se poate aprecia, raportat la alcoolemia constată în sânge la ora 19:05, de 3,35‰, coroborat cu concluziile specialiștilor, că la momentul accidentului inculpatul avea o valoare mare a alcoolemiei în sânge. O astfel de valoare ar putea explica starea inculpatului imediat ulterior producerii accidentului, eventuale momente amnezice afirmate și de către unii martori. O persoană care are exercițiul consumului de alcool, așa cum este descris inculpatul A. de către martora E., logodnica acestuia, poate desfășura activități având o valoare ridicată a alcoolemiei în sânge, implicând un *risc major*, așa cum s-a și dovedit, respectiv că inculpatul a tamponat alte trei autovehicule aflate în traficul rutier.

Faptul că nu poate fi certificată valoarea alcoolemiei de la momentul producerii accidentului rutier, nu exclude neechivoc varianta ingurgitării de băuturi alcoolice ulterior părăsirii unității medicale de către inculpat.

Probatoriul administrat circumstanțiază însă temeinic, în opinia autorului rechizitoriului, comiterea infracțiunii prev. de art. 337 din Codul penal.

În ce privește însă afirmația inculpatului că ar fi avut momente de amnezie pe fondul traumei suferite la nivelul nasului în seara de 10.01.2018 și că, în acest context, *nu a mai avut cunoștință de producerea accidentului*, motiv pentru care

nu a respectat dispozițiile legale și a părăsit spitalul și a consumat băuturi alcoolice, trebuie reținut că aspectul este infirmat obiectiv chiar de leziunile traumatiche constatate medico-legal. Se susține că acestea ar constitui cauza amneziei, însă concluziile din raportul de expertiză medico-legală au exclus această apărare. În același sens, se reține aspectul că, deși afirmativ amnezic, inculpatul a știut traseul spre locuință, unde a ajuns în siguranță (susținând că nu știe cum s-a deplasat), știa că are o logodnică, dar nu avea telefonul mobil să o apeleze, a detaliat la spital modul de producere a evenimentului rutier, și-a declinat identitatea și calitatea de procuror.

Inculpatul a menționat că în urma accidentului rutier nu a suferit nici o leziune traumatică, leziunile constatate fiind produse având o altă dinamică în seara precedentă. S-a încercat în acest fel acreditarea ideii că accidentul nu a fost unul cu victime și astfel nu sunt aplicabile dispoz. art. 187 din HG nr. 1391/2006 din 4 octombrie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, care impun obligația supunerii conducătorului auto la prelevarea probelor de sânge, precum și a interdicției de consum de alcool ulterior accidentului, conform art. 78 din OUG nr. 195/2002 rep.

Inculpatul și-a făcut așadar o apărare pe mai multe planuri, exploatând comiterea într-o variantă *atipică*, profesionistă chiar, a infracțiunii prev. de art. 337 din Codul penal. Astfel fiind, dovedirea săvârșirii de către inculpatul A. a infracțiunii de sustragere de la prelevarea probelor biologice, impune cu atât mai mult coroborarea cu prevederile din OUG nr. 195/2002 și cu alte acte normative referitoare la circulația rutieră.

În ce privește leziunile traumatiche, specialiștii au apreciat că acestea puteau fi produse în circumstanțele unui accident rutier la data de 11.01.2018 cu mențiunea că nu se poate exclude producerea lor cu circa 12-24 de ore anterior accidentului rutier. Pentru ca un accident de circulație să fie considerat cu victimă, norma legală (art. 75 din OUG nr. 195/2002) nu distinge o anumită gravitate a leziunilor survenite în cadrul unui accident rutier și nici că acestea trebuie să fie constatate asupra unui subiect activ sau pasiv, ci doar *la o persoană implicată în accident*.

S-a reținut că probatoriul a demonstrat că leziunile principale au fost posibil produse anterior accidentului rutier, însă, acestea *au fost acutizate ca urmare a șocului tamponării în cadrul accidentului de circulație* provocat de către inculpatul A., *fiind cauzată o sângerare hemoragică, care a determinat echipajul SMURD să ia hotărârea transportării inculpatului la spital pentru acordarea de îngrijiri medicale*.

Chiar în cazul în care aceste leziuni traumatiche ar fi constituit un scenariu care să fi mascat un accident rutier cu victimă, faptul că inculpatul A. l-a urmat ori l-a acceptat în scopul de a se îndepărta de locul accidentului și astfel de organele de poliție sosite la fața locului, atrage răspunderea penală a acestuia pentru sustragerea de la testarea cu alcooletestul, obligație care rezultă din art. 186 din HG nr. 1391/2006 din 4 octombrie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002

privind circulația pe drumurile publice, în cazul *accidentelor rutiere care au implicat doar pagube materiale.*

Așadar, apărarea inculpatului nu este aptă să contrazică probatoriul ori să conducă la interpretarea acestuia în sensul existenței unui dubiu cu privire la vinovăția sa penală.

În raport de cele statuate mai sus, s-a concluzionat că stabilirea elementelor constitutive ale infracțiunii prev. de art. 337 din Codul penal *trebuie corelată* cu prevederile din OUG nr. 195/2002 și cu alte acte normative referitoare la definirea unor noțiuni, la obligațiile conducătorilor auto și ale organelor de cercetare penală, respectiv îndeplinirea unor proceduri sau respectarea metodologiei legale de recoltare a mostrelor biologice. Astfel, s-au reținut dispozițiile art. 78 din OUG nr. 195/2002 rep., conform cărora “Conducătorului de *autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai*, instructorului auto atestat care se află în procesul de instruire practică a unei persoane pentru obținerea permisului de conducere, precum și examinatorului autorității competente în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere sau pentru oricare dintre categoriile acestuia, implicați într-un accident de circulație, le este interzis consumul de alcool sau de substanțe psihoactive după producerea evenimentului și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice.

Totodată, la art. 186 din HG nr. 1391/2006 din 4 octombrie 2006 pentru aprobarea *Regulamentului* de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, se prevede că “În cazul accidentelor de circulație din care au rezultat numai pagube materiale, conducătorii vehiculelor sunt obligați să se supună testării *aerului expirat în vederea stabilirii alcoolemiei*, iar dacă rezultatul testării arată o concentrație mai mare de 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat conducătorii de vehicule sunt obligați să se supună recoltării probelor biologice. *Doar în acest caz există obligația organului de poliție să însoțească conducătorul auto la spital*” (obligație prev. la art. 193 din Regulament), iar la art. 187 se precizează expres “Conducătorii de vehicule implicați în accidente de circulație din care a rezultat *vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane sunt obligați să se supună recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei*”.

Nu există obligație de însoțire a victimei la spital, nici în cazul în care victima este și conducător auto vinovat de producerea accidentului, deoarece acesta are obligația revenirii la locul accidentului în cazul în care nu este internat. Totodată, *organele de poliție nu au calitatea de a cenzura și nici atributul de a da accept hotărârii echipajului medical de a transporta victima la spital.*

La spital, medicul nu poate recolta probe de sânge *în vederea stabilirii alcoolemiei în lipsa organelor de poliție* (conf. art. 88 din OUG nr. 195/2002 rep.).

În concretul speței, conducătorul auto A. a provocat un accident rutier soldat cu pagube materiale – avarierea a patru autovehicule și vătămarea unei

persoane (chiar dacă vătămată este persoana sa), iar din considerentele speței, a manoperelor ingenioase de sustragere urmate de inculpatul A., prezentarea acestuia la unitatea sanitară pentru prelevarea de probe de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei *a fost posibilă după o perioadă considerabilă de timp, respectiv 4 ore și 25 minute de la momentul depistării în trafic. Inculpatul a exploatat situația creată de faptul că organele de poliție rutieră trebuiau să asigure desfășurarea optimă a actelor de cercetare penală ce se efectuează la fața locului și care nu suferă amânare, pentru deblocarea traficului în zonă și la oră de trafic intens.*

S-a arătat că situația de fapt expusă mai sus se dovedește cu următoarele mijloace de probă, coroborate cu celelalte înscrisuri din dosar:

- fișă de sesizare - f. 5 vol. I;
- proces verbal de cercetare la fața locului, schița locului accidentului și planșe foto - f 6-23;
- proces-verbal de constatare că inculpatul a fost la camera de gardă între orele 15:13 – 15:45 - f. 43;
- proces-verbal de căutare a inculpatului la reședință - f. 44;
- proces-verbal de prezentare a inculpatului la sediul Brigăzii rutiere la ora 18:05;
- rezultat aparat etilotest - **f. 47**;
- cerere de analiză a mostrelor de sânge recoltate de la inculpat, proces-verbal de recoltare probe biologice și examen clinic - f. 48-50;
- buletin analiză toxicologică - f. 51;
- sesizare și comunicare despre faptul că inculpatul are calitatea de procuror și se afla la volan prezentând halenă alcoolică - f. 52;
- proces verbal de căutare a inculpatului la spital - f. 53;
- fișa medicală UPU - f. 54 -81;
- raport de examinare medico-legală privind estimarea retroactivă a alcoolemiei - f. 82 -83;
- raport de expertiză medico - legală - f. 84 – 86;
- declarații suspect/inculpat - f. 167 – 177; 187 -191; 201 – 204;
- declarații martori - f. 97 – 158;
- procese-verbale de analiză imagini surprinse de camere video montate în locuri publice cu planșe foto - f. 3 - 86 vol. II;
- fișa de eveniment - f. 91;

În drept, s-a arătat că fapta inculpatului A. care la data de 11.01.2018, ***după producerea accidentului rutier cauzat de încălcarea de către acesta a normelor de circulație rutieră pe fondul faptului că se afla sub influența băuturilor alcoolice, s-a sustras prelevării probelor biologice, prin aceea că, după transportarea sa la spital cu ambulanța SMURD, nefiind internat, a părăsit unitatea medicală fără aviz și nu a revenit la locul accidentului, susținând că a consumat alcool după momentul accidentului,*** întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice, prev. de art. 337 din Codul penal teza a doua, respectiv varianta sustragerii.

Valoarea socială protejată se deduce din rațiunea incriminării faptelor din conținutul art. 337 din Codul penal și anume înfăptuirea justiției în cazul infracțiunilor din domeniul siguranței rutiere, în mod particular al art. 336 din Codul penal ce incriminează conducerea unui vehicul de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

Procedura de calculare a alcoolemiei reprezintă un demers științific și indivizibil, orice „refuz” sau „sustragere” de la prelevarea tuturor probelor biologice reprezintă o atingere adusă prevederilor de la art. 337 din Codul penal și *se materializează prin imposibilitatea organelor medico-legale de a stabili retroactiv valoarea alcoolemiei conducătorului auto.*

Elementul material al laturii obiective se realizează prin două acțiuni diferite: prima acțiune constă în refuzul conducătorului auto de a se supune prelevării de mostre biologice la solicitarea justificată a agentului constatator. Prin termenul de „refuz”, în sensul urmărit de legiuitor, se înțelege atitudinea conducătorului auto de a nu accepta ori de a respinge solicitarea unui cadru al poliției rutiere de a i se preleva mostre biologice. În acest sens, pentru realizarea elementului material al laturii obiective, refuzul trebuie manifestat expres și presupune să fie precedat de o solicitare expresă.

Cea de-a doua acțiune prin care se realizează elementul material al laturii obiective constă în **sustragerea** conducătorului auto de la prelevarea mostrelor biologice. Prin termenul de „sustragere” se înțelege acțiunea subiectului activ al infracțiunii de **a evita**, de *a se eschiva* în diferite modalități de la prelevarea mostrelor biologice. O astfel de activitate presupune *inexistența unei respingeri* exprese la solicitarea organelor de poliție ori chiar *imposibilitatea exprimării de către organele de poliție a unei astfel de solicitări.*

Cu privire la infracțiunea de „vătămare corporală din culpă”, prev. de art. 196 alin. 2 și 3 din Codul penal, s-a dispus clasarea cauzei în temeiul art. 16 lit. b din Codul de procedură penală, în contextul în care victima accidentului rutier din data de 11.01.2018 a fost chiar inculpatul A., vinovat de producerea accidentului încălcând dispozițiile art. 51 din OUG nr. 195/2002 rep. (nu a păstrat distanța regulamentară între autovehicule). Totodată, acesta a suferit leziuni care nu au necesitat peste 90 zile de îngrijiri medicale, leziunile constatate fiind posibile și pe fondul unor traumatisme anterioare accidentului cu cca 12-24 ore.

De asemenea, s-a dispus, în temeiul art. 16 lit. b din Codul de procedură penală, clasarea relativ la suspectul A. pentru comiterea infracțiunii de „părăsirea locului accidentului”, prev. de art. 338 alin. 1 din Codul penal, deoarece acesta a plecat de la locul accidentului a cărui victimă a fost chiar el, fiind preluat de echipajul SMURD care a constatat că A. prezenta leziuni traumatice care necesită investigații (art. 75 din OUG nr. 195/2002 rep. definește noțiunea de accident rutier: *“Accidentul de circulație este evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții:*

a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc;

- b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale;*
c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare”).

Aceeași soluție s-a dispus, în temeiul art. 16 lit. c din Codul de procedură penală, relativ la infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 din Codul penal întrucât textul incriminator prevede o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Între finalizarea activității de conducere a autovehiculului pe drum public și prelevarea sângelui de la conducătorul auto a trecut un interval mare de timp, în care alcoolemia putea crește sau descrește, în funcție de momentul consumării alcoolului. Acest aspect, invocat fiind, a făcut posibilă pronunțarea în practica organelor judiciare a unor decizii favorabile conducătorilor auto care au contestat alcoolemia constatată. Au fost astfel înlăturate din probatoriu expertize de acest fel, cu motivarea că inculpatul a fost oscilant în declarațiile sale, de fiecare dată declarând un alt consum de băuturi alcoolice, ceea ce denotă că un calcul retroactiv al alcoolemiei reprezintă un rezultat ce are un caracter strict teoretic și nu poate fi considerat ca având valoare certă din punct de vedere medico-legal. Cu toate că dispozițiile art. 78 alin. 2 din OUG nr. 195/2002 rep. sunt în sensul că se consideră că rezultatele testului sau ale analizei probelor biologice recoltate reflectă starea conducătorului auto în momentul producerii accidentului, în cazul conducătorilor auto care au consumat alcool după accident, nu poate fi reținut rezultatul alcoolemiei în sângele inculpatului A. și astfel comiterea infracțiunii pe fondul faptului că răspunderea penală trebuie atrasă pe certitudini și nu doar pe considerente.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 23 noiembrie 2018.

În cauză nu s-au formulat cereri și excepții în termenul stabilit conform art. 344 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.

Prin încheierea nr. 12 din data de 9 ianuarie 2019, judecătorul de cameră preliminară, în baza art. 346 alin.1 din Codul de procedură penală, a constatat legalitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin rechizitoriul nr./P/2018 emis la data de 22 noiembrie 2018 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății în cauza privind pe inculpatul A. trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice, prevăzută de art.337 teza a II-a din Codul penal.

Încheierea a rămas definitivă, prin necontestare, la data de 09.02.2019.

În cursul cercetării judecătorești au fost audiați martorii solicitați de reprezentantul Ministerului Public, H., I. și J., la termenul din 27 martie 2019, L., M. și N., la termenul din 12 aprilie 2019, precum și martorii citați din oficiu de instanță, G., K. și F., la termenul din 29 mai 2019.

Inculpatul A. a arătat, la termenul de judecată din data de 1 martie 2019, fiind asistat de apărător ales, că nu dorește să beneficieze de procedura

simplificată, apreciind că este nevinovat, nu dorește să dea declarații în cauză, menținându-și tot ceea ce a declarat în cursul urmăririi penale, nu contestă probele administrate în cauză și nu solicită administrarea de probe în fața instanței de judecată.

Analizând probele administrate în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și al cercetării judecătorești, Înalta Curte de Casație și Justiție reține următoarea situație de fapt:

La data de 11 ianuarie 2018, în jurul orei 14⁴⁰, inculpatul A. a condus autoturismul marca Mercedes Benz cu numărul de înmatriculare pe șoseaua Kiseleff din municipiul București, în direcția Arcului de Triumf, iar când a ajuns la intersecția cu strada Primo Nebiolo a intrat în coliziune cu un alt autovehicul care se afla oprit, în coloană, la semafor. Autovehiculul tamponat marca VW Passat, cu număr de înmatriculare, condus de numitul B. a fost proiectat în autoturismul marca VW Passat cu număr de înmatriculare, condus de numitul C., care, la rândul său, a fost proiectat în autoturismul marca Dacia Logan cu număr de înmatriculare, condus de numitul D., care se afla oprit în aceeași coloană la semafor. În urma tamponării, a rezultat vătămarea corporală a inculpatului A..

La scurt timp, respectiv la ora 14⁴⁴, au fost sesizate organele de cercetare penală ale Brigăzii Rutiere care s-au deplasat la locul accidentului, unde ajunsese și un echipaj SMURD, care a hotărât la ora 14⁵⁰ transportarea inculpatului A. la Spitalul de Urgență „Elias” pentru acordarea de îngrijiri medicale.

La ora 15³⁰ a sosit echipa complexă de cercetare la fața locului, moment la care inculpatul A. nu se mai afla în zonă, fiind transportat la spital, iar șoferii autovehiculelor implicate în evenimentul rutier au fost testați cu aparatul alcooltest, la orele 15⁴⁶, 15⁴⁸, respectiv 15⁵¹, rezultatul testării indicând că aceștia nu consumaseră băuturi alcoolice.

Inculpatul A. a fost condus de echipajul SMURD la departamentul U.P.U. al Spitalului Universitar de Urgență „Elias”, la ora 15¹³, conform mențiunilor din fișa medicală, fiind stabilit diagnosticul la prezentare, respectiv „....”. De asemenea, potrivit fișei întocmită de Unitatea de primiri urgență, inculpatul A. prezenta „....”.

Ulterior, după efectuarea unor investigații medicale, la ora 15⁴⁵ inculpatul A. a părăsit unitatea medicală fără a avea avizul medicului de gardă, aspect ce este consemnat în fișa medicală a inculpatului, iar la ora 16⁰² acesta este surprins de camerele de supraveghere montate în curtea Spitalului Universitar de Urgență „Elias”.

La orele 16²⁰, s-a constatat de către agentul de poliție din echipa de cercetare la fața locului, care s-a deplasat la spital, că inculpatul A. plecase din unitatea spitalicească. Pentru acest motiv, inculpatul a fost căutat la locuința unde avea reședința declarată constatându-se că nu locuiește efectiv la adresă. Au fost efectuate demersuri de identificare a inculpatului, reușindu-se contactarea telefonică a acestuia la ora 17⁵⁵ cu solicitarea de a se prezenta la sediul Brigăzii Rutiere.

Inculpatul A. s-a prezentat la sediul poliției rutiere însoțit de către martora E. la ora 18⁰⁵. Inculpatul a fost testat cu aparatul alcooltest, iar alcoolemia acestuia, în aerul expirat, a fost de 1,60 mg/l.

În continuare, inculpatul a fost condus la unitatea medicală unde a fost examinat și i-au fost recoltate probe de sânge. Din buletinul de analiză toxicologică nr. 81/12.01.2018 emis de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, a reieșit că la ora 19⁰⁵, A. avea în sânge o alcoolemie de 3,35 gr. ‰ (în descreștere, la ora 20⁰⁵ fiind de 3,05 gr. ‰).

Situația de fapt reținută de instanța de judecată este identică cu cea stabilită de organele de urmărire penală prin rechizitoriu și nu a fost contestată de inculpatul A..

Prin rechizitoriu, s-a arătat că fapta inculpatului A., care la data de 11.01.2018, **după producerea accidentului rutier cauzat de încălcarea de către acesta a normelor de circulație rutieră pe fondul faptului că se afla sub influența băuturilor alcoolice, s-a sustras prelevării probelor biologice, prin aceea că, după transportarea sa la spital cu ambulanța SMURD, nefiind internat, a părăsit unitatea medicală fără aviz și nu a revenit la locul accidentului, susținând că a consumat alcool după momentul accidentului,** întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice, prev. de art. 337 din Codul penal teza a doua, respectiv varianta sustragerii.

Potrivit art. 337 din Codul penal, constituie infracțiunea de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice, refuzul sau sustragerea conducătorului unui vehicul (...) de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei (...).

Anterior infracțiunea prevăzută de art. 337 din Codul penal era reglementată în art. 87 alin. 5 din OUG nr. 195/2002 și consta în refuzul, împotrivirea ori sustragerea conducătorului unui autovehicul (...) de a se supune prelevării de mostre biologice ori testării aerului expirat, în vederea stabilirii alcoolemiei (...).

Din compararea celor două texte de lege, rezultă că art. 337 din Codul penal se referă numai la „prelevarea de mostre biologice”, legiuitorul renunțând la formularea din vechea reglementare, care făcea distincție între „prelevarea de mostre biologice” și „testarea aerului expirat”.

Pe cale de consecință, refuzul/sustragerea conducătorului auto de a se supune testării aerului expirat, în vederea stabilirii alcoolemiei nu mai reprezintă un comportament infracțional, incriminat de lege.

Prin urmare, întrunirea condițiilor de tipicitate sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice, prev. de art. 337 din Codul penal, **se raportează numai la obligația conducătorului unui vehicul de a se supune prelevării de mostre biologice** necesare în vederea stabilirii alcoolemiei.

Cu titlu prealabil, Înalta Curte notează că, potrivit art. 1 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, circulația pe drumurile publice a vehiculelor, pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic,

drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații sunt supuse dispozițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Mai mult, potrivit alineatul 5 al aceluiași articol, prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică tuturor participanților la trafic, precum și autorităților care au atribuții în domeniul circulației și siguranței pe drumurile publice și în domeniul protecției mediului.

Astfel, Înalta Curte reține, dintre obligațiile participanților la trafic menționate în Secțiunea 1 din Capitolul V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, ca având relevanță în cauza dedusă judecării, obligația conducătorului de vehicul de a se supune recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei prevăzută în art. 38.

Potrivit art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, ***conducătorii vehiculelor, cu excepția celor trase sau împinse cu mâna, instructorii auto atestați să efectueze instruirea practică a persoanelor pentru obținerea permisului de conducere, precum și examinatorul autorității competente, în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, sunt obligați să se supună testării aerului expirat și/sau recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei ori a consumului de substanțe psihoactive, la solicitarea polițistului rutier.***

În cazul producerii producerii unui accident, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt reglementate, de asemenea, o serie de obligații cuprinse în Secțiunea a 5-a (*Obligații în caz de accident*) din Capitolul V (*Reguli de circulație*).

Accidentul de circulație este definit, în art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, ca fiind evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții:

- a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc;
- b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale;
- c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare.

În raport de urmărirea produse prin accidentul de circulație, obligațiile conducătorului de vehicul sunt diferențiate prin lege și reglementate distinct, în art. 77 din O.U.G. nr. 195/2002, în cazul producerii unui accident de circulație în urma căruia a rezultat moartea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății unei persoane, respectiv în art. 79 din aceeași ordonanță, în cazul producerii unui accident de circulație în urma căruia au rezultat numai avarierea vehiculelor și/sau alte pagube materiale.

În speță, singura persoană rănită în accidentul rutier a fost inculpatul A., acesta fiind și conducătorul autovehiculului care a produs accidentul. Or, noțiunea de rănire a uneia sau mai multor persoane prevăzută de art. 75 lit. b din O.U.G. nr. 195/2002, cuprinsă în definiția accidentului de circulație nu include și

autorănirea, în ipoteza în care singura persoană rănită este însuși conducătorul vehiculului implicat în accident. În acest sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin decizia nr. 8/21.03.2019.

Prin urmare, obligațiile ce-i incumbau inculpatului A. erau cele prevăzute în art. 79 din O.U.G. nr. 195/2002, respectiv:

(1) Conducătorii de vehicule implicați într-un accident de circulație în urma căruia au rezultat numai avarierea vehiculelor și/sau alte pagube materiale sunt obligați:

a) să scoată imediat vehiculele în afara părții carosabile ori, dacă starea vehiculelor nu permite acest lucru, să le deplaseze cât mai aproape de bordură sau acostament, semnalizându-le prezența;

b) să se prezinte la unitatea de poliție competentă pe raza căreia s-a produs accidentul în termen de cel mult 24 de ore de la producerea evenimentului pentru întocmirea documentelor de constatare.

(2) Se exceptează de la obligațiile prevăzute la alin. (1) lit. b):

a) conducătorii vehiculelor care încheie o constatare amiabilă de accident, în condițiile legii;

b) conducătorul de vehicul care deține o asigurare facultativă de avarii auto, iar accidentul de circulație a avut ca rezultat numai avarierea propriului vehicul.

Din prevederile legale precitate, rezultă, cu evidență, că inculpatului nu-i incumba vreo obligație de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei. Mai mult, nerespectarea obligației prev. de art. 79 alin. 1 lit. b din O.U.G. nr. 195/2002 constituie contravenție, conform art. 100 alin. 3 lit. g din aceeași ordonanță.

Pe de altă parte, potrivit art. 88 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, **recoltarea mostrelor biologice se face numai în prezența unui polițist rutier** (alin. 1), stabilirea prezenței alcoolului în aerul expirat se face de către poliția rutieră, cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate (alin. 3), iar stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat se face de către poliția rutieră, cu ajutorul unui mijloc tehnic omologat și verificat metrologic (alin. 4). În cazul în care persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul, testată cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic și depistată ca având o concentrație de peste 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat, este obligată să se supună recoltării mostrelor biologice, în vederea stabilirii îmbibației de alcool în sânge.

Corelativ, art. 186 din Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, prevede că în cazul accidentelor de circulație din care au rezultat numai pagube materiale, conducătorii vehiculelor sunt obligați să se supună testării aerului expirat în vederea stabilirii alcoolemiei ori a consumului de produse sau substanțe stupefiante ori al medicamentelor cu efecte similare acestora. Dacă rezultatul testării arată o concentrație mai mare de 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat

sau indică prezența în organism a substanțelor ori produselor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare, **conducătorii de vehicule sunt obligați să se supună recoltării probelor biologice.**

Modalitatea și condițiile în care se realizează prelevarea de mostre biologice este reglementată în art. 193 alin. 1 din Regulament astfel: **conducătorul de autovehicul trebuie însoțit de polițistul rutier imediat, la cea mai apropiată instituție medicală autorizată sau instituție medico-legală pentru a i se recolta probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, dacă prin testarea cu un mijloc tehnic certificat sau cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic s-a constatat că valoarea concentrației de alcool este mai mare de 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat.**

Din interpretarea dispozițiilor legale precitate, rezultă că **obligația conducătorului de vehicul de a se supune recoltării probelor biologice este subsecventă constatării unui rezultat al testării mai mare de 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat, ambele acțiuni, atât testarea, cât și recoltarea, în vederea stabilirii alcoolemiei, dobândind caracter obligatoriu ulterior solicitării adresate de polițistul rutier conducătorului de vehicul.**

Obligațiile conducătorului de vehicul prevăzute în art. 186 din H.G. nr. 1391/2006 trebuie interpretate în coroborare cu art. 38 din O.U.G. nr. 195/2002 care prevede, ca și situație premisă, solicitarea din partea polițistului rutier adresată conducătorului auto de a se supune prelevării de mostre biologice. În acest sens, converg și dispozițiile art. 88 din O.U.G. nr. 195/2002, respectiv art. 192 și art. 193 din Regulament, dispoziții legale care confirmă teza relevată anterior în sensul că, la solicitarea polițistului rutier de recoltare de mostre biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, conducătorul autovehiculului trebuie însoțit de acesta la cea mai apropiată instituție medicală autorizată sau instituție medico-legală, **în aceste coordonate legale urmând a fi evaluată acțiunea de sustragere prevăzută de textul incriminator.**

De altfel, și prin rechizitoriu s-a arătat, în mod expres, „că stabilirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 337 din Codul penal trebuie corelată cu prevederile din OUG nr. 195/2002 și cu alte acte normative referitoare la definirea unor noțiuni, la obligațiile conducătorilor auto și ale organelor de cercetare penală, respectiv îndeplinirea unor proceduri sau respectarea metodologiei legale de recoltare a mostrelor biologice”.

În speță, elementului material al infracțiunii în varianta normativă a sustragerii de la prelevarea de mostre biologice îi sunt circumscrise orice acțiuni prin care conducătorul de vehicul zădărnicește, prin orice mijloace, prelevarea probelor biologice menite să servească la stabilirea alcoolemiei. **Nu se poate vorbi de o sustragere de la recoltarea de mostre biologice decât în situația în care, în prealabil, conducătorului auto i s-a cerut de către polițistul rutier să se supună prelevării unor probe biologice. În lipsa unei solicitări exprese a organului de poliție de a se supune recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, conducătorul de vehicul nu are obligația de se supune prelevării de mostre biologice.** Prin îndepărtarea de la locul accidentului nu se comite în același timp și infracțiunea de sustragere de la prelevarea mostrelor

biologice, fiind necesar să i se pună în vedere conducătorului auto de către polițistul rutier să se prezinte la o unitate spitalicească în scopul recoltării probelor biologice. Astfel, pentru ca fapta comisă să constituie infracțiune este necesar ca inculpatul să fi fost somat a se supune recoltării probelor biologice, ceea ce, în speță, nu s-a realizat.

Înalta Curte nu poate primi teza autorului rechizitoriului în sensul că nu era necesară solicitarea prealabilă a organelor de poliție adresată conducătorului auto de a se supune prelevării mostrelor biologice, fapta întrunind elementele de tipicitate obiectivă și în situația imposibilității exprimării de către organele de poliție a unei astfel de solicitări. Interpretarea dată de autorul rechizitoriului nu are corespondent în actele normative incidente în cauză, după cum s-a arătat și urmează a se arăta și în continuare.

Deopotrivă, acțiunile întreprinse în scopul sustragerii de la recoltarea probelor biologice trebuie să fie circumscrise unor obligații prevăzute de lege în sarcina conducătorului de vehicul, întrucât conduita acestuia capătă caracter ilicit numai în situația încălcării unor obligații instituite prin lege.

Din analiza mijloacelor de probă administrate în cauză rezultă că inculpatului A. nu i s-a solicitat, în nicio împrejurare, de către organele de poliție rutieră să se supună prelevării de mostre biologice.

În declarațiile date, în cursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, martorul K., agent de poliție din cadrul Brigăzii Rutiere, a arătat că, la momentul la care a ajuns la locul accidentului, inculpatului A. i se acordau îngrijiri medicale în ambulanță, acesta având sânge în zona gurii și a nasului. Nu a purtat nicio discuție cu inculpatul care a fost transportat la spital de echipajul SMURD. A mai precizat martorul că „*nu am avut timp să-i pun întrebări sau să-l testez pe conducătorul autoturismului Mercedes întrucât au plecat cu acesta foarte repede înțelegând că se vor deplasa la Spitalul Elias. Cred că de la sosirea mea până la plecarea ambulanței către spital a fost o perioadă de timp foarte mică de cca. 2-3 min.*” (f. 148 vol. 1 dup, f. 69 dosar instanță).

În cauză au fost audiați și membrii echipajului SMURD, martorii L. (f. 150, 152 vol. 1 dup, f. 51 dosar instanță), M. (f. 155, 157 vol. 1 dup, f. 53 dosar instanță) și N. (f. 159, 161 vol. 1 dup, f. 54 dosar instanță). Aceștia au arătat că i-au acordat îngrijiri medicale inculpatului care s-a deplasat singur în interiorul ambulanței. Acesta era coerent, răspundea la întrebări, inițial nu a dorit să meargă la spital, însă la insistențele însoțitoarei sale, a revenit și a fost de acord să fie transportat la spital. Echipajul SMURD l-a transportat pe inculpat la Spitalul „Elias” unde a fost predat medicului de gardă, H.. În camera de triaj, inculpatul a încercat să-și desfacă centurile, spunând că se poate deplasa, însă a renunțat în momentul în care i s-a comunicat că protocolul cerea predarea pacientului pe targă medicului de gardă. După întocmirea formalităților necesare, inculpatul a fost predat medicului de gardă.

Membrii echipajului medical au confirmat declarațiile martorului K., martorul M. arătând că polițistul rutier „*a băgat capul pe ușa ambulanței și s-a uitat*” în timp ce inculpatului i se acordau îngrijiri medicale, i s-a înmănat actul

de identitate al inculpatului de către martorul L. și i s-a comunicat că pacientul urma să fie transportat la Spitalul „Elias”.

Inculpatul A. a fost preluat de medicul de gardă, martora H. care a declarat (f. 101 vol. 1 dup, f. 20 dosar instanță) că, în jurul orelor 15¹⁵, a fost anunțată că a fost adusă o victimă a unui accident rutier care refuză să rămână pentru a fi examinată. Deși martora i-a comunicat că se impune efectuarea mai multor investigații medicale, inculpatul „a refuzat, spunea în permanență că vrea să plece că nu are nimic”. La insistențele medicului de gardă, inculpatul a făcut o radiografie în zona nasului și a acceptat să fie pansat, refuzând orice alte investigații medicale. Refuzul inculpatului de a fi examinat a fost consemnat și în fișa medicală (f. 58, 62 vol. 1 dup), iar acesta a părăsit spitalul, fără a mai aștepta venirea organelor de poliție.

Aceleași aspecte rezultă și din declarația martorei I. (f. 104 vol. 1 dup, f. 23 dosar instanță), asistent medical în cadrul Spitalului „Elias”, Unitatea de Primiri Urgențe.

Din declarațiile celor două martore rezultă că au fost anunțate organele de poliție, iar inculpatul a fost și el informat despre acest lucru. Totodată, inculpatului i s-a comunicat să rămână până la sosirea organelor de poliție, fie de către asistenta medicală I. (după cum a arătat aceasta în cursul urmăririi penale), fie de către medicul de gardă H., după cum au arătat ambele martore în cursul cercetării judecătorești. Deși există o neconcordanță în declarații pe acest ultim aspect, respectiv al persoanei care i-a comunicat inculpatului să nu părăsească spitalul până la venirea organelor de poliție sau chiar al solicitării de a nu părăsi unitatea spitalicească, martora H. declarând în fața instanței de judecată că „*dat fiind multitudinea de cazuri pe care eu le-am avut și timpul scurs de la pretinsa infracțiune există posibilitatea, ca în cazul inculpatului A., să nu îi fi spus acestuia să aștepte în unitatea spitalicească până la sosirea organelor de poliție*”, acest aspect nu prezintă nicio relevanță în cauză sub aspectul întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului A., după cum se va arăta în continuare.

Cert este că organele de poliție au ajuns la Spitalul „Elias” după plecarea inculpatului A., fapt confirmat de martorele H. și I., dar care rezultă și din procesul verbal aflat la f. 46 din vol. 1 dup.

Revenind la acțiunea inculpatului A. care a părăsit spitalul fără a mai aștepta venirea organelor de poliție, martora H. a declarat în fața instanței de judecată că „*nu există însă obligația cadrelor medicale să oprească pacientul contra voinței lui*”. În același sens, și martorul L. a arătat în cursul cercetării judecătorești că „*actul medical este un act voluntar și numai pacientul decide ...*”.

Or, părăsirea unității medicale de către inculpatul A. în contextul faptic al cauzei deja detaliat anterior nu constituie un comportament de natură infracțională, în condițiile în care nu a existat o solicitare a organelor de poliție rutieră în sens contrar.

Metodologia recoltării probelor biologice în cazul evenimentelor rutiere nu instituie în sarcina personalului medical sau a persoanei în cauză vreo obligație în acest sens.

Mai mult, recoltarea mostrelor biologice de către personalul medical este subsecventă cererii formulate de către organele de poliție.

Astfel, potrivit art. 1 alin. 2 din Ordinul ministrului sănătății nr. 1512 din 12 decembrie 2013 pentru aprobarea *Normelor metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul mostrelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor psihoactive în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier*, recoltarea mostrelor biologice se face după completarea de către polițistul rutier a formularului de cerere de analiză toxicologică a mostrelor biologice.

Totodată, în conformitate cu art. 2 alin. 1 din aceleași Norme, recoltarea mostrelor biologice se face de către personalul medical, în prezența polițistului rutier.

De asemenea, procedurile urmate în cazul recoltării mostrelor biologice, respectiv deschiderea trusei standard, introducerea mostrelor biologice în trusa standard imediat după recoltare și securizarea acesteia, se fac în prezența polițistului rutier și a persoanei în cauză (art. 18 din Normele metodologice). După securizare, trusa standard va fi preluată de către polițistul rutier în vederea înaintării către laboratorul de toxicologie unde se va efectua analiza mostrelor biologice (art. 20).

Față de cele arătate mai sus și în raport de dispozițiile legale deja menționate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 *privind circulația pe drumurile publice*, din Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006 *pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice* și din Ordinul ministrului sănătății nr. 1512 din 12 decembrie 2013 *pentru aprobarea Normelor metodologice privind recoltarea, depozitarea și transportul mostrelor biologice în vederea probațiunii judiciare prin stabilirea alcoolemiei sau a prezenței în organism a substanțelor psihoactive în cazul persoanelor implicate în evenimente sau împrejurări în legătură cu traficul rutier*, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că infracțiunea dedusă judecății poate fi reținută în sarcina subiectului activ numai în condițiile în care, la solicitarea expresă a agentului constataor (angajat al poliției rutiere) de a se supune prelevării de mostre biologice, acesta refuză sau se sustrage de la prelevarea efectivă a acestora.

De altfel, această concluzie a fost susținută și de reprezentantul Ministerului Public cu ocazia dezbaterilor de la termenul din data de 29 mai 2019 care a arătat că infracțiunea este incriminată în modalitățile normative ce au ca situație premisă împrejurarea ca organele îndreptățite să își exercite efectiv această atribuție, respectiv să solicite conducătorului auto să se supună prelevării de probe biologice.

Infracțiunea prevăzută de art. 337 din Codul penal are ca situație premisă solicitarea expresă din partea organelor de poliție rutieră adresată conducătorului

auto de a se supune prelevării de mostre biologice, în ambele modalități normative, atât în cazul refuzului, cât și în cazul sustragerii conducătorului unui vehicul de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei.

Diferența dintre cele două modalități normative vizează elementul material al laturii obiective a infracțiunii, care se realizează prin acțiuni diferite.

În cazul *refuzului*, acesta se realizează într-o manieră explicită, prin atitudinea subiectul activ, manifestată expres, de a nu accepta, de a respinge solicitarea unui cadru al poliției rutiere de a i se preleva mostre biologice.

În situația *sustragerii*, acțiunea subiectului activ se realizează într-o manieră implicită, de a evita, de a se eschiva în diferite modalități de la recoltarea probelor biologice.

Prin urmare, diferențierea privește natura elementului material și nu situația premisă a infracțiunii, respectiv caracterul opoziției manifestat de conducătorul de vehicul la solicitarea de recoltare de probe biologice, modul în care acesta își exprimă intenția de a nu se supune prelevării de mostre biologice.

Pe de altă parte, pentru existența infracțiunii incriminate în art. 337 din Codul penal, nu interesează dacă la momentul conducerii autovehiculului ori al sustragerii de la recoltarea probelor biologice, conducătorul auto avea sau nu o îmbibație alcoolică ce depășea limita legală.

Prin urmare, susținerile autorului rechizitoriului în sensul că toate probele converg spre un consum de băuturi alcoolice anterior producerii accidentului - acesta fiind și motivul pentru care inculpatul a acceptat să se deplaseze la spital cu ambulanța, deși a declarat ulterior medicilor că nu a suferit leziuni urmare accidentului rutier, sustrăgându-se de la testarea cu aparatul alcooltest - nu prezintă relevanță juridică sub aspectul existenței infracțiunii deduse judecății.

Astfel, declarațiile martorilor H., I. (din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești) și J. (de la urmărire penală), personalul medical din cadrul Unității de Primiri Urgențe de la Spitalul „Elias”, care a interacționat cu inculpatul A., respectiv mențiunile din fișa medicală a inculpatului, din care rezultă că acesta prezenta halenă alcoolică sunt irelevante sub aspectul tipicității obiective a infracțiunii de sustragere de la prelevare de mostre biologice prev. de art. 337 teza a II-a din Codul penal.

De altfel, nici împrejurarea că inculpatul și-a achiziționat mai multe recipiente cu alcool, după cum rezultă din înregistrările camerelor de supraveghere montate în spații publice - care l-au surprins pe inculpatul A., în data de 11.01.2018, în diferite ipostaze, inclusiv atunci când a cumpărat băuturi alcoolice de la magazinul O. situat pe, la ora 11²⁵ și a revenit în complex având plase cu cumpărături în mâini, la ora 11³⁵ și plecând din nou la ora 12¹⁵ la volanul autoturismului – nu este relevantă sub aspectul elementului material al infracțiunii reținute în sarcina inculpatului.

În acest context, analiza declarațiilor succesive ale inculpatului și combaterea apărării acestuia care a declarat că a consumat băuturi alcoolice doar ulterior accidentului rutier nu prezintă relevanță în raport de infracțiunea pentru care s-a dispus trimiterea acestuia în judecată.

Considerațiile acuzării tind la dovedirea unui consum de alcool de către inculpatul A. anterior producerii accidentului rutier, nerelevant în raport cu infracțiunea refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice prev. de art. 337 din Codul penal.

Or, faptul că inculpatul se afla sub influența băuturilor alcoolice la momentul producerii accidentului excede obiectului judecării prezentei cauze. Mai mult, prin rechizitoriu s-a dispus o soluție de clasare cu privire la infracțiunea de conducerea pe drumurile publice a unui vehicul sub influența alcoolului prev. de art. 336 din Codul penal pentru care inculpatul a fost cercetat în cursul urmăririi penale.

În limitele impuse de art. 371 din Codul de procedură penală, împrejurările enumerate în rechizitoriu că inculpatul a fost surprins pe camerele de supraveghere cumpărând băuturi alcoolice anterior accidentului, că acesta a prezentat halenă alcoolică imediat după accident și că a fost nevoie să fie ajutat să coboare din autovehicul, fiind apoi transportat pe targă și respectiv pe scaun, prezentând simptome clinice ale consumului de alcool, că alcoolemia în sânge era în descreștere la momentul prelevării succesive, la interval de o oră, a probelor de sânge exced obiectului judecării prezentei cauze.

Nici invocarea de către autorul rechizitoriului a încălcării de către inculpat a obligației instituite în art. 78 din OUG 195/2002, conform căreia conducătorilor de vehicule, implicați într-un accident de circulație, *le este interzis consumul de alcool după producerea evenimentului și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice*, nu poate conduce la stabilirea vinovăției inculpatului raportat la infracțiunea pentru care s-a dispus trimiterea acestuia în judecată.

Consumul de alcool de către conducătorul auto ulterior producerii accidentului de circulație și înainte ca acesta să fie supus prelevării de probe biologice nu este o faptă tipică în raport de infracțiunea incriminată de art. 337 din Codul penal.

Pe de altă parte, nicio probă administrată în cauză nu a confirmat teza consumului de alcool (clamată doar de inculpat) ulterior părăsirii unității spitalicești, martorii E. (f. 131, 136 vol. 1 dup), F. (f. 112, 116 vol. 1 dup, f. 70 dosar instanță) și G. (f. 121, 126 vol. 1 dup, f. 67 dosar instanță) declarând că inculpatul nu a consumat băuturi alcoolice în prezența lor.

În acord cu cele expuse anterior, instanța reține și susținerea autorului rechizitoriului, în sensul că, inculpatul „în mod obiectiv nu a dovedit susținerea sa referitoare la consumul de alcool după producerea accidentului rutier”.

Considerațiile autorului rechizitoriului privind lipsa de sinceritate a inculpatului A. privind momentul consumului de alcool, tipul și cantitatea ingerată, episoadele de amnezie cauzate de traumatismul facial cu privire la implicarea în accidentul rutier, deși reale nu pot conduce la stabilirea vinovăției inculpatului sub aspectul infracțiunii de sustragere de la prelevarea de mostre biologice. Într-adevăr, inculpatul a negat că, în discuția avută cu medicul de gardă, a confirmat consumul de alcool și implicarea într-un accident rutier, aspecte relatate, în mod constant, de martora H., ceea ce infirmă apărările

inculpatului că nu a consumat băuturi alcoolice anterior producerii accidentului și că nu știa că a fost implicat într-un accident rutier. Totodată, deși inculpatul a arătat că a consumat băuturi alcoolice numai ulterior producerii accidentului, această afirmație este contrazisă de martorii care s-au aflat în preajma sa, E., F. și G., după cum s-a arătat anterior. Pe de altă parte, valorile ridicate ale alcoolemiei inculpatului stabilite în buletinul de analiză toxicologică nr. 81/12.01.2018 emis de I.N.M.L. „Mina Minovici” (f. 55 vol. 1 dup) de 3,35 gr. ‰ la ora 19⁰⁵, în descreștere la ora 20⁰⁵ fiind de 3,05 gr. ‰, nu puteau proveni dintr-un consum de băuturi alcoolice într-un interval așa de scurt de timp, după plecarea de la spital, aspect confirmat și de Raportul de expertiză medico-legală nr. 309 din 11.04.2018 privind estimarea retroactivă a alcoolemiei emis de I.N.M.L. (f. 82 vol. 1 dup).

Concluzionând, **pentru ca acțiunile inculpatului reținute în rechizitoriu să poată constitui acte de sustragere, acestea trebuie, pe de o parte, să fie consecința unei obligații instituite de lege în sarcina conducătorului de vehicul de a se supune prelevării de probe biologice, iar, pe de altă parte, să fie subsecvente unei solicitări exprese a organelor de poliție rutieră de a supune recoltării de mostre biologice.**

În raport de argumentele expuse anterior, Înalta Curte constată că fapta reținută în sarcina inculpatului A. prin actul de acuzare nu întrunește elementele de tipicitate obiectivă prevăzute de norma de incriminare.

Față de cele arătate, în baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție, va dispune achitarea inculpatului A. pentru săvârșirea infracțiunii de *refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice*, prevăzută de art. 337 teza a II-a din Codul penal.

Conform art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I din Codul de procedură penală, *achită* pe inculpatul A. (...), pentru săvârșirea infracțiunii de *refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice*, prev. de art. 337 teza a II-a din Codul penal.

Conform art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei.

Pronunțată în ședință publică azi, 21 iunie 2019.